

Zolang het weer het toelaat blijf ik hier lekker liggen. Een der beste ankerplaatsjes langs de Rhodos kust. Net ver genoeg van de noordpunt van het eiland zodat de beruchte Nw wind sterk is maar men toch nog aan land kan roeien. Door die zeewind is de temperatuur ideaal, 's nachts moet ik zelfs de windvanger toebinden, anders word het te fris in bed. Een kilometer verder zuid, net om de kaap is het 's nachts reeds zo heet en windstil dat je in bed ligt te zweten. Geen zigeuners hier maar behoorlijk kapitaalkrachtige toeristen op het strand.

Omdat ik meestal vroeg op ben was ik deze morgen om een uur of zeven naar het strandje geroeid om huisvuil weg te brengen en twee jerrycans water te halen. Het is een gewoonte geworden, na tandenpoetsen en scheren verdwijn ik altijd voor een uurtje, zo heeft Ingrid ook een beetje privacy. 's Morgens is het ook leuker wandelen, de zon steekt nog niet zo fel.

Het strandje is in percelen verdeeld die door de stad Rhodos verpacht worden aan ligstoelverhuurders. Per stoel betaalt men 3,5 \$ heb ik gelezen op een waarschuwbordje van het hotel. Een waarschuwbordje want die verhuurders zijn van dezelfde slag als de taxichauffeurs en de watersportslepers. Oplichters die in drie maand tijd hun jaarinkomen moeten verdienen. Op Rhodos duurt het hoofdseizoen drieënhalve maand, daarvoor en daarna is het blijkbaar niet de moeite op het strand onder een parasolletje te zitten en geld te kasseren. Eigenlijk een prachtig baantje nietwaar, lekker op het strand in de schaduw zitten en de euro's zien binnenkomen. Ondanks dat ze een heerlijk leventje hebben, in een fabriek werken is wat anders, zijn ze niet tevreden en proberen blijkbaar de gasten te tillen, anders zou dat bordje er niet staan.

Vroeg in de morgen zijn een paar oudere mannetjes op het strand aan het werk. Ze ordenen de ligstoelen, die worden door de nachtuilen en de jeugd gebruikt voor paringsdoeleinden, en zuiveren het strand van het grofste vuil. Bij twee van de percelen worden de stoelen zelfs met een waterstraal schoongemaakt.

Ik had mijn water getankt en slenterde het strand langs, tot bij het hotel. Eigenlijk was ik op zoek naar een stopcontact, het word weer tijd m'n haar te knippen. Dan komt plots een van die mannen naar me toe en begint behoorlijk boos tegen me te kwekken. Als hij merkt dat ik hem niet begrijp gaat hij over in slecht Engels en dan versta ik zijn woede. Hij maakt me duidelijk dat ik over het strand loop om de verloren en vergeten spullen van de nachtelijke strandfeesters te zoeken. Dat mag ik niet want hij is de enige die dat mag. Mij valt de mond open, wat interesseert mij een luchtbed of een pakje sigaretten. Hij is de enige die het strand mag schoonmaken en die dan de spullen aan de eigenaars teruggeeft verteld hij. Jaja, da sal wel, nu begrijp ik het manneke, het hele schoonmaken is in feite het zoeken naar spullen die de dronken feestgangers in het donker en in het zand verliezen. Geld, fototoestellen enz....Het gevondene is zijn betaling voor het schoonmaken van het strand.

Ik dacht dat de raven en straathonden de enige strandjutters waren maar heb nu geleerd dat er nog andere zijn. Het mannetje heeft me wel op een idee gebracht. Vanavond zet ik de wekker op vijf uur morgenvroeg en dan ga ik nog eens wandelen..... Den tjoep.

Als je deze brief leest krijg je de indruk dat alle Grieken slecht zijn en we in een zeer crimineel wereldje rondzeilen. Dat is echt niet zo, wel ben ik een beetje cynisch door de inbraak, dat is normaal en dan praat je alleen nog maar over het slechte. De gestolen computer was heel erg belangrijk geworden, deze zomer heb ik behalve Ingrid slechts Rambo gehad om mee te praten, dus kun je nagaan. De laptop was ook onze thuisbioscoop en informatiecentrum. Wat in de comp zat is veel belangrijker dan de machine zelf, dat kan niet meer vervangen worden. De machine kan nieuw gekocht worden, kost net zoveel als een paar zonnepanelen en voor ik die kocht heb ik er een jaar over gepiekerd. Wat in de comp zat is weg. Ik heb natuurlijk back-ups gemaakt, echter niet van alles.

Naast alle foto's van dit jaar zijn ook al mijn schrijfsels weg. De berichten die ik maandelijks stuur zijn maar een klein deel van wat ik allemaal samenbrouw. De laatste databackup duurde tien uur en ik had 10 dvd's nodig. Kun je nagaan wat er allemaal in dat zelfomgebouwde kastje zat.

Niet eens tot stof vergaan, gewoon weg.

31-08-09

Zo, deze morgen heb ik de strandjutter goed te pakken gehad. Om 5 h was het nog donker, daarom een beetje na zes aan land geroeid. Water geladen, dan met een plastic tasje langs het strand op weg. Heb kiezelstenen geraapt, voor m'n katapult. Ik was nog geen twee minuten aan het verzamelen, daar kwam het boze manneke reeds aangescooterd. Toen hij mij ontdekte werd hij bijna gek, vooral toen ik grijnzend met mijn plastic zakje schudde. Hij kon natuurlijk niet weten dat er keien inzaten. Ik ben zeker dat hij de volgende tijd om vier uur op het strand aan het zoeken is. Ik zal me nog eens draaien in mijn bedje. Grijns.

Weer op pad geweest voor vers brood. Omdat ik een hekel heb aan twee keer dezelfde weg lopen ben ik deze keer langs het strand tot aan de supermarkt gelopen. Dat was niet zo eenvoudig als ik gedacht had. Alhoewel een strand niet privé kan zijn in Griekenland had de hotelclub toch voor veel versperringen gezorgd. Ik had echter de laatste paar dagen niet één bewaker gezien zodat ik over de schutting geklommen ben. Helemaal tot aan de supermarkt kwam ik niet, een klein militairkamp lag ook op de weg. Daar heb ik me niet overheen gewaagd.

Op de terugweg heb ik de weg nog korter gemaakt. Ik had gezien dat veel van de hotelgasten geen "bandje" droegen. Zonder z'n bandje (Net als in het ziekenhuis) kom je die clubs niet binnen. Dit resort ligt een beetje afgelegen, er zijn geen bewakers, dus de gasten laten die onnozele bandjes liever op het nachtkastje liggen. Dus, m'n stoute sandalen aangetrokken en gewoon dwars door dat ding gelopen. De weg meer als gehalveerd. Wel erg mooi die club, minstens vijf zwembaden, overal vers gemaaid gazon, tjongejonge dat moet geld kosten. Als ik veel inkopen heb en mijn inkoopwagentje achter me aan trek kan ik echter niet door het hotel lopen. Dat zou teveel opvallen.

En nu komt het mooiste. Ik stond van boven bij een der zwembaden een foto van de baai met de Scorpion te maken, daar zie ik mijn strandjutter tussen de ligstoelen door wezelen. Hij pacht dus ook een stukje strand. Eén van de mooi betegelde paden slingerde door het gazon tot precies bij zijn parasolleke. Een chique madam met een kinderwagen passeerde me, ik slenterde achter haar aan. Beneden gekomen sprong jutterke reeds op om voor madam een stoel schoon te likken, en toen zag hij mij. Als ik denk aan het gezicht dat hij trok kan ik nog heel de week lachen. Nei ne, ne nei ne.